

1. Pro slabší nervy nebylo to málo,
co se mi na dnešek v noci zdálo,
a když mi došlo, že to nebyl sen,
někde jsem asi udělal botu,
ještě před koupelí ve svém potu,
no žádná pohádka ♦ la Andersen.
Po probuzení vidím k svému děsu,
že jsem nepřišel sám domů z plesu,
tady už neplatí žádné kdyby,
v tom snu padaly manželské sliby
a bůhví, co ještě bylo na přetřesu.
2. Co vedle mě leží, nevypadá mladě,
cvičila už na Strahově v první řadě,
když se tam ještě slétali Sokolí,
její hrud' má parametry Solné pláně,
můj výraz králíka po první ráně
neúspěšně s šokem zápolí.
Protírám si nevěřičně zraky,
potom obzor zahalují mraky,
tohle je předem prohraná sázka,
z mužatky těžko se dělá kráska,
jseš, osude, lempl - a já taky.
3. Dnes už ji nazývám svojí milou,
získala si mě osobností silou,
má jiskru, co oheň zapálí,
za pomoci otcova pásku
vyznávám jí ochotně lásku,
s optimismem hledím do dále.
Budoucnost se nejeví tak černá,
to je pro mě hlavní mince berná:
trvanlivé jsem koupil zboží,
žena s tváří zvoníka od Matky Boží
[: bude aspoň zaručeně věrná. :]